

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 28.06.1968, sp. zn. 5 Cz 16/68, ECLI:CZ:NS:1968:5.CZ.16.1968.1

Číslo: 2/1969

Právní věta: Súd nemôže schváliť zmier, ktorým by účastníci konania obmedzovali svojou dohodou o rozsahu a vybavení náhradného bytu právo miestneho národného výboru rozhodnúť na základe jeho úvahy v rámci zákonných predpisov práve o týchto otázkach.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 28.06.1968

Spisová značka: 5 Cz 16/68

Číslo rozhodnutí: 2

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Byt, Hospodaření s byty, Řízení před soudem, Smír

Předpisy: 99/1963 Sb. § 99 40/1964 Sb. § 186 41/1964 Sb. § 48
§ 49

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Navrhovateľ žiadal o zrušenie práva odporcu užívať byt v B., a to z toho dôvodu, že odporca aj napriek výstrahy naďalej hrubo porušuje zásady socialistického spoluzitia. Odporca navrhol zamietnutie návrhu; zapieral, že by narušoval spoluzitie v dome, a tvrdil, že tak robia manželka K., užívajúci druhú časť administratívne rozdeleného bytu.

Okresný súd Bratislava - mesto zrušil rozsudkom z 23. 12. 1966 odporcovi právo osobného užívania bytu a vyslovil, že právo užívať byt mu zanikne dňom, kedy mu bude pridelený vykonateľným rozhodnutím príslušného orgánu náhradný byt - ubytovanie; uložil mu ďalej, aby sa z bytu vysťahoval do 15 dní odo dňa, ku ktorému bude týmto rozhodnutím pridelený náhradný byt - ubytovanie. Svoje rozhodnutie opieral okresný súd o výsledky dôkazného konania, podľa ktorých aj napriek danej výstrahy odporca hrubo narušuje spoluzitie v administratívne delenom byte s užívateľom druhej časti pôvodného bytu.

Po odvolaní odporcu schválil Krajský súd v Bratislave uznesením z 10. 3. 1967 zmier uzavretý medzi účastníkmi konania, podľa ktorého sa odporca zaviazal z bytu sa vysťahovať do 15 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým mu bude pridelený byt zodpovedajúci vý,erou potrebám jeho rodiny a tej istej kvality, ako byt dosiaľ užívaný.

Najvyšší súd rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona podanej predsedom Najvyššieho súdu, že

uznesením krajského soudu byl porušen zákon a toto uznesení zrušil.

Z odůvodnění:

Podle § 99 ods. 2 o. s. p. rozhoduje soud o tom, či zmiar uzacretý medzi účastníkmi konania schaluje; neschválil ho, ak je v rozpore s právnymi predpismi alebo záujmom spoločnosti.

S ohľadom na výsledky konania vykonaného pred súdom prvého stupňa mať pochyb, že schválenie záväzku odporcu z bytu sa vystahovať je v súlade so zákonom. Nie je však v súlade so zákonom, pokiaľ odporcu z bytu sa vystahovať viazaný na vydanie takého rozhodnutia príslušného orgánu národného výboru, ktorým mu bude pridelený byt výmerou zodpovedajúci potrebám jeho rodiny a tej istej kvality, ako byt dosiaľ užívaný.

Podľa § 21 zák. č. 41/1964 Zb. prideluje náhradné byty (pokiaľ podľa § 52 toho istého zákona nestačí poskytnúť miesto náhradného bytu náhradné ubytovanie) miestny národný výbor, v ktorého územnom obvode je byt, ktorý má byť vypratáný. Podmienky, za ktorých sa prideluje náhradný byt prípadne poskytuje náhradné ubytovanie, sú upravené v § 48 a nasl. cit. zák.; tieto podmienky sú zákonom presne upravené a nemôžu byť dohodou účastníkov menené. Len pri splnení podmienok § 49 cit. zák. prihliada miestny národný výbor pri prideloaní náhradného bytu občanovi na to, aby náhradný byt bol podľa miestnych podmienok rovnocenný bytu, ktorý má byť vypratáný. O splnení takých podmienok však v danom prípade nejde.

Tak ako sa súd nemôže zaoberať pri rozhodovaní o zrušení práva užívania bytu s ohľadom na vymedzenú právomoc národných výborov otázkou, či má byť doterajšiemu užívateľovi bytu, ktorému bolo zrušené právo užívať byt, pridelený náhradný byt či len poskytnuté náhradné ubytovanie (čo platí aj pri schválení zmiaru), nemôže vo svojom rozhodnutí ani bližšie určovať rozsah a vybavenie budúceho náhradného bytu. Rovnako nemôže súd schváliť zmiar, ktorým by účastníci konania obmedzovali svojou dohodou o rozsahu a vybavení náhradného bytu právo miestneho národného výboru rozhodnúť na základe jeho úvahy v rámci uvedených zákonných predpisov práve o týchto otázkach.

Bolo povinnosťou krajského soudu, aby poučil uvedeným spôsobom účastníkov konania a tak prispel k uzavretiu takého zmiaru, ktorý by nebol v rozpore s právnymi predpismi alebo záujmom spoločnosti. Keby, pravda, zotrvali účastníci konania na formulácii zmiaru tak, ako bol navrhnutý k schváleniu, nebolo by možné zmiar z hore uvedených dôvodov schváliť.

Pretože krajský súd vychádzal pri schválení zmiaru z iného právneho názoru, porušil zákon v ustanoveniach § 1, 2, 5, 99 ods. 1 a § 22 ods. 1 o. s. p. v súvislosti s ustanoveniami § 186 o. z. a § 21, 48 a nasl. zák. č. 41/1964 Zb.